

ЮНАК

листопад ♦ november

1979

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "ЮНАКА"

ГПБулава, шукаючи способів покращання методи збирання передплат, зобов'язала КП Старшини через пл. осередки допомогти пл. видавництву збирати передплати гуртово й напсилати їх напочатку березня до Адміністрації. Пресові референти у пл. осередках виготовляють списки своїх членів з їх адресами й, згідно з зібраними передплатами, висилає їх до Адміністрації. На основі цих списків Адміністрація висилає журнали. Тому просимо Вас перевірити в станицях списки й вплачувати передплати **тільки до станиць**. Нашим обов'язком повинно бути, щоб **кожний** подбав про **своєчасну** вплату. Тим улегшимо працю пресовим

референтам у станицях, піднесемо рівень нашої пл. готовости й дамо змогу пл. видавництву існувати.

Передплатники, які не є членами пл. станиць, пересилають передплати кожного року **не пізніше 15 березня** безпосередньо до видавництва.

Пл. видавництво вдячне за щедрі датки на пресфонд і просить не забувати про них у майбутньому. Від кожного з нас залежить доля пл. преси, її існування і ріст. Хай же кожний причиниться до росту журналів, бо це наше спільне добро.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлинки чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлинки просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлинки для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- приймає **ОЩАДНОСТІ**.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

Від 1 січня 1979 р. річна передплата "Юнака" коштує: США і Канада — \$10.00;
Австралія — рівновартість 10.00 амер. дол.; Австрія — 100 шилінгів; Аргентина — 10.00 пезів; Німеччина — 15.00 нім. марок; Франція — 15.00 франц. франків;
Італія — 2,000 лірів. Велика Британія — 2.00 фунти

Ціна одного числа \$1.00.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2150 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

Printed by KIEV PRINTERS LTD. — 2466 Dundas Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1W9

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

- 2 Гутірка з Юними Друзями: Віддаймо шану
сл. п. Олександрові Бережницькому Подруга Гребля
- 3 У пам'ять тієї, що "проривала греблі" О. Кузьмович
- 4 Червона калина Б. Кравців
- 5 Бої за Львів, Ніч на площі Юра ** Б. І. Антонич
- 6 Бути пластуном — це честь! О. Кузьмович
- 7 Молоде перо: На курсах в Українському
Католицькому Університеті М. Коломиець
- 9 Останній табір на "Соколі" Ніна
- 10 "Буде жити твоя пісня" "Я — твоє крило" Р. Кудлик
і В. Івасюк
- 11 Молоде перо: Літак Т. Сагайдаківська
- Різне та цікаве: Чи знаєте, що??? **
- 12 Молоде перо: Неспокій Т. Сагайдаківська
- Що мене турбує і болить? Петро Верига
- Чому я пишу цю статтю? Борис Лавришин
- 13 Новий центр націй у Відні Б. Ямінський
- 14 Діти України на "Новому Соколі" Братчик Славко
- 15 Молоде перо:
Пригода з літаючими черепахами Роман Шевчук
Літаючі тарілки над "Вовчою Тропою" П. Понадпересічний
- 16 Вчімось співати щедрівки "Ой, не ходи доню"
Поетичний нотик Л. Ю.
- 17 Що читати? Камінна душа Р. Винницький
- 18 З гостиною у Вашингтоні Пан Тофель
- 19 Словогра А. В-т
- 20 Модерний маляр Пан Тофель і Подруга
- 21 "Юнак" дякує за привіти з таборів **
- 22 На весіллі не забули про "Юнака" Я. Сиваник
- В Зоосаді Я. Козак
- 23 — 25 Хроніка
- 26 Замість квітів на могили

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Ярема Козак,
Леонид Перфецький, пл. сен. Олександра Юзенів.

● На обкладинці: Пластова молодь на оселі СУМА в
Барабу біля Чикаго під час привітання Валентина Мороза,
липень 1979 р. Фото — ст. пл. Ксені Одежинської.

Редагує колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. юн. Роман Вашун

пл. юн. Андрій Винницький

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. юн. гетьман, сноб Всеволод Онишневич

пл. сен. Олександра Юзенів

пл. сен. Люба Крупа

пл. сен. Петро Содоль

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

ЮНАК

ЛИСТОПАД 1979 Ч 11 (194) РІК XVII

Інтернаціональне стандартно-серійне число,

0044-1384

ГУТІРКА В ЮНИМИ ДРУЗЬЯМИ

Відаймо шану сл. п. Олександрові Бережницькому відданому вчителеві й виховникові молоді

Серце Його перестало битись 25 травня 1979 р. Друг Олександр Бережницький відомий молоді, що виростала в Пласті в Україні, в таборах у Німеччині та серед пластового юнацтва в США й Канаді.

Був учителем, пл. виховником та громадським діячем. Належав до Куреня УПС "Чорноморці". Усе своє життя пов'язав з молоддю, віддав його їй.

Скінчивши народню школу в рідному селі Черхави на Бойківщині, середню в Самборі й Перемишлі, університет у Львові, вчителював у Самборі, а згодом у різних містах Німеччини, організуючи навчання для юнаків, що були в протилежній обороні в німецькому війську під час Другої світової війни. Серед налетів і постійної небезпеки об'їздив Німеччину, опікуючись віддано нелітніми "вояками", несучи їм не тільки розраду й опіку, але й знання — освіту.

Не покинув школи й після закінчення війни. Вчив спочатку у Карлсфельді, а потім у Міттенвальді. Переїхавши до США, навчав у школах і на курсах українознавства в Боффало.

Поруч з цим віддано працював у громаді й у Пласті. На його плечах спочивала діяльність Пласту в Боффало, зокрема опікувався молоддю під час таборування на "Новому Соколі". Був довголітнім станичним і опікуном-виховником у таборах.

Пластувати почав ще в таємному Пласті, зазнав арештів та переслідувань місцевої полі-

ції. Зокрема багато зусиль поклав у діяльність Виховних Спільнот Української Молоді. Збирав матеріали до історії Пласту в цьому періоді, але недуга й смерть унеможливила закінчити задум. У 1942 р. відбув ряд вишколів; був зв'язковим, провадив табори. Після війни організував Пласт у Регенсбурзі (спільно з пл. сен. о. Богданом Ганушевським), а переїхавши до США, — у Філадельфії. У Пласті працював на постах: зв'язкового, кошового, станичного, референта таборів, крайового коменданта пластунів, референта вишколу, голови комісії для старшого юнацтва й референта УПЮ у ГПБулаві, був членом ГПР і її комісії. Прикладав своїх рук також і до пл. преси, видавав "Інформатора зв'язкового", журнал "Скоб", дописував до "Пластового листка", "Юнака", був редактором "Літопису Бойківщини". За свою працю був відзначений двічі першим відзначенням УПС "Св. Юрій в золоті".

Одружився у 1949 р. з ст. пл. Оксаною Заяць і обоє пов'язали вповні своє життя з молоддю. Вони жили нею, переживали всі успіхи й невдачі її, як свої власні. Вкладали в працю для молоді не тільки час, але й всі свої духові сили. Подруга Оксана продовжує своє зв'язківство й тепер.

Усі ми, що знали Покійного Олеся особисто, зберігаємо Його образ — образ небуденної людини. Небуденної своєю муравлиною працею, витривалістю і жертівністю, повсякчасною готовістю віддавати свої сили своєму народові, працюючи серед молоді.

Хай же цих кілька згадок про Його життя і працю допоможуть Вам, юні друзі, оцінювати тих, які дбали про Вас, спонукаючи плекати вартості людського життя. А моя скромна згадка хай буде хоч дрібною квіткою-безсмертником з рідної Черхави на Його могилі.

Скоб!

Подруга Гребля

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головна Пластова Булава повідомляє, що черговий VIII Збір КУПО відбудеться **19 і 20 квітня 1980 року** на оселі "Союзівка", Кергонксон, Н. Й., США.

За Головну Пластову Булаву:

Пл. сен. Любомир Романків — голова
пл. сен. Віктор Яворський — секретар

У ПАМ'ЯТЬ ТІЄІ, ЩО „ПРОРИВАЛА ГРЕБЛІ“

Одинадцятого листопада цього року минає вже десять років, коли відійшла у вічність одна з найбільших постатей Українського Пласту, визначна провідниця й виховниця молоді сл. п. пл. сен. Цьопа Паліїв.

Сьогоднішні юначки і юнаки не мали вже, на жаль, щастя її знати, слухати її захоплюючих слів, вказівок та брати собі з Неї живий примір. Але ми всі, для яких Вона була найкращою виховницею й учителькою, її й досі не забули та не забудемо. Тому саме хочемо нашим молодшим друзям передати історію "Життя в Пласті" сл. п. пл. сен. Цьопа Паліїв, того життя, яке краще за всі пластові підручники давало доказ, якими ми повинні бути, як маємо поводитися.

Подруга Цьопа на з'їзді куренів УСП і УПС "Ті, що греблі рвуть" на "Союзівці" в 1960 р.

Своє пластування почала пл. сен. Ц. Паліїв як юначка в 3-ому Полку ім. княгині Ярославни у Львові. Швидко виявляючи провідницький хист, була іменована зв'язковою Х-го Куреня УПЮ-ок ім. Княгині Настасії Слуцької у Перемишлі, а закінчивши студії була довгі роки учителькою тіловиховання і настоятелькою Української дівочої гімназії та Інституту в Перемишлі. Там, як провідниця спортивних гуртків і як виховниця в Інституті, продовжала безперервно пластову працю вже й у тайному Пласті, втягаючи до нього десятки ідейних молодих дівчат, які захоплені її індивідуальністю та прикладом, залишилися активними членами Пласту ціле своє життя.

Як один з провідних членів Пластового центру у тайному Пласті пл. сен. Цьопа Паліїв продовжувала свою виховну працю з юначка-

ми, при допомозі своїх подруг з Куреня "Ті, що греблі рвуть", в якому вона була від часів старшого пластування. Вона стала улюбленою коменданткою таборів юначок на "Соколі" у Карпатах, вона зорганізувала пластову кооперативу "Пласт", що була великою фінансовою поміччю для Пласту, вона теж була співробітницею пластового ідеологічного журналу "Вогні". За важких часів німецької окупації Ц. Паліїв працювала у Відділі молоді Українського Центрального Комітету, де, під покришкою різних допомогових акцій для молоді, вела далі пластову працю, організуючи літні табори, прогулянки, основуючи славні курені "Передових".

З відновою Пласту в Німеччині у 1945 році, Ц. Паліїв відразу перебирає провідні місця, спершу, як комендантка пластунок, далі як головна булавна пластунок у цілому вільному світі, а згодом головна референтка вишколу Головної Пластової Булави. Майже повних десять років була вона головою Крайової Пластової Старшини в Канаді. На тому пості була організаторкою й душею трьох пластових зустрічей, з яких найславніша була у 45-річчя Пласту в 1957 році на "Пластовій Січі" в Канаді. Ця зустріч зібрала 1200 пластунів і пластунок з Канади і США, її вшанували своєю присутністю Начальний Пластун — Сірий Лев і Основник Пласту — Дрот.

Але поруч усіх тих провідних постів Цьопа Паліїв мала час і завзяття бути в першу чергу безпосередньою виховницею, знаючи, що найважливіший є безпосередній вплив і приклад виховника. Вона вела постійно юнацькі вишколи, семінари, табори, постійно писала статті, гутірки, давала напрямні для виховної праці з юнацтвом. Вона підготувала підручник "Напрямні річної праці" для поміччів виховникам, допомагала у виданні "Напрямних для ведення юнацьких таборів", вона теж була головним мотором для постановки нашого юнацького журналу "Юнак".

При усій цій величезній виховній праці бачила Вона однак, що Пласт у нових, зміне-

них обставинах життя за океаном вимагає дуже сильної та тісної співпраці батьків молоді, українських шкіл і цілого культурного українського громадянства. І від 1958 року рішила посвятити велику частину своїх сил і знання проблемам шкіл українознавства та засвоєнню знання про Україну серед нашої молоді. Вона підготувала конференції для випрацювання української виховної системи і очолює Світову Радю Українського Дошкілля і головне Об'єднання Українських Педагогів Канади. Свідома, наскільки важлива для виховання молоді є поява Енциклопедії Українознавства ініціює велику "Акцію Сарсель" — збірку грошей серед пластунів і громадянства на викінчення видання Української Енциклопедії, яка ще й досі продовжується кожного року.

Сл. п. пл. сен. Цюпа Паліїв ніколи, здається, не спочивала, ніколи не жила для себе і для своєї приємності. Беззастережно вимоглива до себе і до інших, послідовна у своїх прямуваннях, критична до всіх відхилень у пластовій системі виховання, яку вважала найкращою, була тим прикладом, на який ми, що з Нею працювали, гляділи завжди вгору. Не дивно, що саме через свою безкомпромісність Вона вибрала членство в курені, якого

Сл. п. пл. сен. Цюпа Паліїв на трибуні в часі відкриття Ювілейної Пластової Зустрічі у 50-річчя Пласту в 1962 р. на "Вовчий Тропі".

повна назва звучить "Ті, що греблі рвуть на застоялих водах громадського життя".

Цюпа Паліїв проривала ті греблі ціле життя, але у висліді залишила чисту, як сльоза пластову спадщину, яку Ви — сьогоднішні юначки і юнаки повинні вивчати й дорожити нею, як ми, усі ті, що мали щастя Її знати і від Неї безпосередньо набирати пластової снаги.

О. Кузьмович

ЧЕРВОНА КАЛИНА

Іде цар-листопад. Йому назустріч стеле осінь багаті килими. Сипле останками листя й багру. Вночі в лісі гомін, шепоти таємні, — і самотній мандрівник тривожно оглядається і вдвляється в темні нетри. Листя паде...

У таку ніч в лісі, при вогні — хочете казки, хочете прожити казку. Хочете задуматися, задивитися у вогонь і слухати про Червону Калину, про юнаків, що квітчалися її китицями-ягодами й ішли шукати, визволяти царівну сховану, заляту — в їх же країні, десь поміж ними. А вірили юнаки, що в Червоній Калині сила таємна: коли вони йшли вперед — вона багром розцвітала на їх шоломах залізних, а коли стомлювалися, зневірювалися — вона в'янула, розсипувалася з їх кров'ю і потом.

І, здається, що ось стане хтось з-поміж нас і спокійним голосом, немов дід запорожець, почне: "Колись, давно в царстві темного царя настали соняшні дні"...

Та ви знаєте цю казку, товариство! Нам — дітям ще — доля оповідала її довгими осінніми

вечорами. Оповідала великими подіями, гомом боротьби. А казок не забувається: вони вічні, незабутні, як молодість.

І сьогодні казка у наших очах розцвітає. Не треба слів. Між нами мовчанка важка. І тільки в серці гомін пісень... Бо день був багатий на квіти, співи, спогади.

На наших постатях, товариство, грають відблиски вогню, полум'я різьбить молоді наші лиця, на капелюхах розцвітає багром Червона Калина...

Чути як б'ються серця, хвилює кров і зливаються в один ритм наші віддихи. І встає над нами одвічна владарка казок — всесильна молодість.

А мимо нас проходять якісь довгі ряди. На залізних шоломах китицями крові Червона Калина. Пливуть прапори і вітають нас покликом боїв, походів і перемог...

Із збірки "Дорога"
"Самітний Олень" — Богдан Кравців

БОЇ ЗА ЛЬВІВ

Це було тоді, коли ворожі відділи посувались до осередка міста, де були головні наші установи. Втрачено також і Головний двірець.

Нараз прийшла радісна звістка, що надходить підмога. Це був давно сподіваний курінь УСС і відділ із скорострілами. Курінь зараз підготувався поодинокими сотнями до наступу.

Закипіли бої на вулицях міста. Крок за кроком, дім за домом, за кожний вилом, за кожне вікно йшла боротьба. Боротьба на життя й смерть. Найзавзятіший бій розгорівся біля Головного двірця. Туди наступала одна з найкращих сотень. Комендант сотні поділив чоти на поодинокі стежі. Одна стежа, під проводом десятника Бочана, дістала наказ очистити головний вхід, виперти ворога з тунелю та злучитися з тими відділами, що наступають горою на перон. Десятник Бочан пустився зі своїми стрільцями бігцем. З кожного закутку чигала смерть. Посипались кулі. Брязкіт розбитого скла, гук спадаючих відламків і муру заглушували кожне слово.

— Гранати до рук! — Вперед! — крикнув на своїх десятник Бочан. Стрільці вдираються до середини. Цільні мети ручних гранат спиняють вогонь ворожого скорострілу: — За мною! — махнув рукою десятник Бочан.

Ще кілька кроків... Рвуться гранати, чути зойкираних...

Десятник Бочан з I Кур. УСС-ів здобуває з кількома стрільцями головний тунель на залізничному дворі у Львові.

— Слава!!! — гукнули стрільці і вхопили за кріси. Блиснули багнети.

Гурма ворожих вояків, що боронила головного входу, кинулась втікати. Десятник оглянувся щойно на горі. Їх було всього трьох. Внизу тунель був покритий ворожими трупами. Бракувало й сімох стрільців. Вони залишилися там поміж вбитими...

Та наказ був виконаний, тунель добутий. Десятник Бочан з двома стрільцями стояв на вільному пероні.

Із розповідей учасників визвольної боротьби в календарі "Червоної Калини" 1924 р.

Рисунок для цієї правдивої події виконав мистець Леонид Перфецький.

Б. І. Антонич

НІЧ НА ПЛОЩІ ЮРА

*Північ чорна, наче вугіль,
ходить тінь по площі Юра,
в'ються, гнуться темні смуги
на блискучих, сірих мурах.*

*Місяць — таємничий перстень
вправлений у ночі гебан.
Будеш в срібнім саяві мерзти
під холодним дахом неба.*

*Відріжнити сам не можеш,
що є привид, а що ява,
чи це мариво, чи може
дійсність, наче сон, лукава.*

*Це зі скла й музики вежі,
це вогонь, що вже не гріє,
це останні світу межі,
це архітектурні мрії.*

*Північ чорна, наче вугіль,
попіл сну на очі сипле,
різьбить сріблом в довгі смуги
небо до землі прилипле.*

*Ходить тінь на площі Юра,
скрипне в брамі ключ могутній.
І стає, мов ніч похмура,
нерозгадане майбутнє.*

"Вісник", Львів, вересень 1933

Бути пластуном – це честь!

Кожного року ми, — пластуни, де б ми не були, переводимо Святочний апель у день 1-го Листопада. Ним відзначаємо знаменну дату в українській історії — звільнення від ворога Західних Земель України й її столиці — Львова, колиски Українського Пласту.

Для нас, пластунів, має це свято особливу вартість тому, що саме перші гуртки пластунів-юнаків змінили свої пластові однострої на військові, а палиці на кріси, й станули на оборону своєї Батьківщини. Вся пластова молодь з 16 року життя увійшла в ряди Українських Січових Стрільців, а відтак і в ряди Української Галицької Армії. Багато з них таких як Осип Яримович, Степан Яремкевич, В. Білінський, згинули героїською смертю, а ті, що пережили цілі визвольні змагання першої світової війни, залишилися назавжди вірні Пластові. Імена деяких відомі навіть сьогодняшнім юнакам і юначкам, як ось, напр. ім'я Першого Начального Пластуна — Сірого Лева, проф. Івана Чмоли, а з живучих Ганни Дмитерко-Ратич, Михайла Пежанського, Мирона Левицького, Богдана Макарушки та ін.

Як тісно наш Пласт пов'язаний з визвольною боротьбою і УСС-ами, показує те, що Українські Січові Стрільці передали у святочному акті 1-го листопада 1948 року Українському Пластові свій вояцький стяг і заповіт: "Непохитно і послідовно стояти за Ідею Самостійності й Соборності" і "Плекати Легенду УСС".

Цей заповіт зобов'язує нас пластунів завжди і всюди його виконувати, а з тим і відзначувати кожного року цей пропам'ятний в нашій історії листопад 1918 р. Ми, пластуни, і лише ми, були визнані гідними перебрати традицію найславнішої нашої частини українських військ першої світової війни — Українських Січових Стрільців!

Не можна однак нам забувати, що також у важких роках поміж двома світовими війнами й у жорстокій другій світовій війні, пластуни, які були глибоко освідомлені, стояли всюди на передових місцях у боротьбі з ворогом. Вони гинули у підпіллі, пішли з тайного Пласту в ряди Першої Дивізії Української Національної Армії. Десятки з них загинули під Бродами та у різних боях за Рідну Землю. І знову ті, що залишилися живими — є досі пластунами, на провідних постах у Пласті і в українській громаді. Не бракувало пластунів у найбільше ославленій військовій одиниці — Українській Повстанській Армії, що єдина довго ще після закінчення війни вела в Україні нерівну боротьбу з большевицькими окупантами. Усі вони загинули в цій боротьбі. Поруч найславнішого з пластунів — Романа Шухевича — генерала Тараса Чупринки, командира УПА, впали у бою Олекса Гасин, Дмитро Грицай, Зиновій Тершаковець, Яромир Олесницький, Богдан Гвоздецький, Микола Арсенич та інші.

І вкінці, у найбільше непопулярній в'єтнамській війні пластуни, вже американські громадяни, вирізнялися, як військовики і добували відзначення за хоробрість, бо вірили, що все і всюди треба боротися з комуністичним московським режимом.

Як бачите, дорогі юначки й юнаки, пластуни ніколи не боялися тримати зброю в руках і завжди впродовж шістдесят років існування Українського Пласту стояли та стоять у перших рядах.

Це хочемо вам пригадати, щоб ви були горді за свою організацію й знали історію не лише листопадових днів та участі в них пластунів, але познайомилися з цілим світлим минулим Українського Пласту. Тоді фактами зможете доказувати, що пластова гра, на якій виховувалися усі ті герої нашої боротьби за самостійність, і на якій ви виховуєтеся, дає у висліді чесних, повновартних членів української спільноти, які не словами, а ділами доказують свою вірність Богові й Україні, які завжди готові до кожної жертви, як жертви життя, так і щоденної праці для добра своєї організації і свого народу!

Ольга Кузьмович

ст. пл. Марта Коломиєць

НА КУРСАХ В УКРАЇНСЬКОМУ КАТОЛИЦЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(Із щоденника пластунки)

Цього літа я мала щастя провести більшу частину вакацій в Європі, а саме на курсах Українського Католицького Університету в Римі. Довго думала й думала я, як би описати моє літо в Римі, щоб це було цікаве для всіх читачів "Юнака".

Нава і святилище собору св. Софії у Римі

Я могла б описати спосіб щоденного життя людей в Італії та їхню культуру. Або я могла б розповісти про всі стародавні пам'ятки Риму, які я бачила на кожному кроці. Могла б описати прогулянки до Флоренції, Асізі, та Помпеїв. Могла б вам розказати про авдієнцію у Папи або про туру по Ватиканських городах і до Сикстинської Каплиці. Могла б розказати вам про чудову церкву святої Софії, про Український Католицький Університет, та про курси в загальному, бо є багато про що оповісти. Або я могла б цілий цей репортаж присвятити моїй зустрічі з Блаженнішим Патріархом Кардиналом Йосифом Сліпим. Могла б вам сказати про Сестер св. Анни "на Мадонні" і про людей, з якими провела я п'ять тижнів, з якими так тісно зжилася, що мені здавалося немов ми творимо одну родину.

Бачите, я могла б вам різними способами описати моє перебування в Римі, бо багато бачила й багато навчилася.

Мій вступ стає щораз довший і довший, а я ще вам нічого не розповіла. То ж, думаю, що найкраща розв'язка цієї проблеми — це витяг-

нути мій щоденник з Європи та передати вам з нього цікавіші уривки:

15-го червня. Сиджу вже в літаку 14 годин! Вкінці летун щось заповів: "Рома". Дивлюся через вікно нашого "747" як літак спускається. На дворі ... дощ! Надіюся, що хтось по нас приїде! Висідаємо з літака, починаємо шукати за валізками, — а вони ще в Нью-Йорку. Приїдуть завтра.

Ми не знаємо, що робити... така наша доля! Аж ось підходять до нас якісь два бородаті чоловіки, — років понад двадцять; говорять до нас... по-українськи. Представились нам — вони студенти-богослови на УКУ — сказали, що приїхали по нас — дівчат з Чикаго. Ми заспокоїлися, зраділи, що маємо когось, що буде нами опікуватися.

Вид на Ватикан і собор св. Петра

Всі ми сіли в "фаргон" (це італійське півтягарове авто). Я мала змогу побачити вперше італійські красиви. Фаргон летить крутими дорогами передмістя Риму, а ми, дівчата, сидимо з-заду і молимося, щоб живими заїхати на площу св. Софії. Але ж ті італійці їздять!..

Нарешті, дивимось вгору, бачимо золоті бані виблискують через мряку і дощ!

Ліпше чуємося, пізнавши, що навіть в Італії є клаптик нашої рідної України.

18-го червня, неділя. Хоча вже ходимо на курси три дні, сьогодні офіційне відкриття та Служба Божа з Блаженнішим. Я вже бачила нашого Патріярха кілька разів, коли він приїздив до Чикаго, але ніколи в його довкіллі — у церкві св. Софії. Тут він господар, тішиться "своїми дітьми", що вчаться на УКУ, тішиться

студентами, що приїхали на літні курси та з гордістю показує нам всім свою господарку, сади та тварини. Тяжко повірити, що 15 років тому, ті місця, де тепер стою були пустелею! Але дивлюся в очі нашого Блаженнішого, дивлюся на його лагідне обличчя і вірю всім серцем в українську церкву і український нарід. Дивлюся на нього і знаю, що чуда існують, знаю, що він живе за пророчими словами вибитими на пам'ятнику Тараса Шевченка, який стоїть напроти дверей УКУ: "Борітеся — поборе! Вам Бог помагає!"

Рим — Пантеон

19-го червня. Встали рано та вирушили на першу прогулянку до Грота Ферата, (це грецький монастир, де наш Патріярх перевів перші дні на волі), а відтак на Студіон. Вже маємо перше шкільне завдання: "Опис та враження з прогулянки".

...Студіон — це монастир отців Студитів, розташований над берегами озера Альбано. З другого боку озера між скелистими горами лежить посілість Митрополита Андрея Шептицького. Сам Студіон, це мала будівля, захована у природі поміж містечками в околиці Риму. Тяжко мені описати всю красу, що окружає мури Студіону. Ця краса не лише фізична, але й духовна. Мені це стало ясним, коли я сиділа в церкві, слухаючи проповіді отця Л. Гузаря. Він підкреслив саме такі проблеми, над якими я роздумувала. І з тими думками я проходжувалась подвір'ям монастиря, і в тому оточенні я відчула той спокій і мир, про який отець Гузар говорив...

5-го липня. Добре, що я привезла зі собою пластовий однострій. Сьогодні ввечері будемо мати офіційну пластову ватру! Всі "на Мадонні", де є наш гуртожиток, сидять в кімнатах і працюють над скечами та піснями. Біля сьомої вечора їдемо на площу біля УКУ, де буде наша

ватра. Ми всі вже дуже зжилися та пробуємо якнайбільше перебувати разом.

6-го липня. Сьогодні підготовляємо гостиню "на Мадонні". Святкуємо Івана Купала. Запросили ми всіх отців та питомців на вечірню а опісля на вечерю. Дівчата цілий день приготуються на те свято: плетуть вінки та бігають по місті, купуючи солодке. Будемо мати почесних гостей, які справляють свої ім'янини, а це аж чотирьох наших духовних отців.

Цей вечір, на жаль, дуже а дуже скоро пролетів, але в моїй пам'яті залишиться одним з найтепліших і найприємніших вечорів у Римі.

Рим — Українська Папська Колегія св. Йосафата

16-го липня, неділя. Закриття курсів — час прощання. Деякі із курсантів вже сьогодні виїжджають. Тяжко розлучатися зі всіма дорогими друзями. Обіцяємо собі, що всі будемо в контакті, та побачимось знову в наступному році влітку в Римі.

Хоча курси вже скінчилися, я свого щоденника не кінчаю. Ще маю два тижні подорожей перед собою. Їдемо з трьома товаришками до Венеції, Іннсбруку та Мюнхену. З Мюнхену поїхала я ще на старшо-пластунську зустріч в Клінгсдорфі, де ми знова зустрілися з питомцями з Риму. Ми всі почувалися знову як вдома! Але хоча ми знова були разом, чогось бракувало, і всі ми те відчували. В Римі ми залишили частину себе, і хоч мені це почуття тяжко описати, знаю, що всі ті, що були в Римі на УКУ чи то цього року, чи попередніми роками, це саме відчують. Рим та свята Софія мають свій чар, який мене притягає і думаю, що кожна українська людина повинна туди поїхати й це пережити. Надіюся, що на другий рік знова поїду до Риму, а якщо не зможу, залишилося мені досить споминів з того чудового літа на ціле моє життя!

Останній табір на „Соколі“

На поляні стануло нас пластунок близько сорок до останнього звіту, що закінчував наше таборування у таборі на горі „Соکیل“ в Карпатах у серпні 1939-го року.

Пластові курені на „Соколі“ і прапор на щоглі

Сірі, осінні вже хмари пересувалися низько над поляною, віщуючи дощеву бурю, а в контрасті до хмар — лагідний вітер навівав тугу та ніс прощальні слова подружки Цьопи „...Світові події вказують на зміни в державному житті Польщі, і є велика правдоподібність, що ми таборували тут останні...“ у дальших недосказаних словах говорили до нас Її очі. Ми розуміли Її, і хоч не рухались з місць, — відчували Її близькість. Різні думки в кожній з нас роїлися по різному, кожна з нас була зворушена. Члени проводу й булави напевно проходили в думках свої роки пластування на отій горі, роблячи підсумки зі своєї праці, інші згадували дружбу, яку зав'язали під час перебування на „Соколі“. Ми — оті наймолодші — були вдячні долі, що дала нам можливість також зачерпнути краси й чару з Сокільської гори... Всі разом, але кожна по своєму, прощались ми з „Соколом“, а слова молитви „Боже вислухай благання“ пробивались крізь хмари, линути у височінь неба. Відгомоном понад Горганські гори пронеслось востаннє „СКОБ!“, далі стиск лівиці, глибокий погляд подружки Цьопи, і наша відповідь без слів, що „Бог і Україна буде все з нами!“ Сплетені в ланцюг наші руки переслали востаннє Карпатським горам нашу „іскру“.

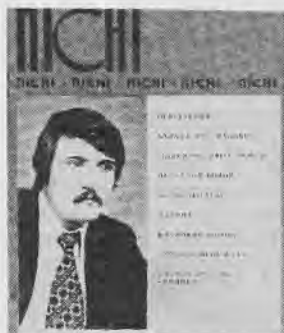

Рейки залізничні над Лімницею, біля „Сокола“

Свист залізнички нагадав, що час на поворот додому. Повільно сходили ми вниз, а супроводжав нас тривожний шум придорожних дерев та маленька гуцулочка Ксеня з кошичком суніць (щоденний гість у нашому таборі). Залізничка несла нас гірськими рейками, а очі наші охоплювали востаннє гору, яка з куренями, світлицею, холодним джерелом та зі споминами про наші юні пригоди щораз віддалювалася від нас. Ще раз на закруті блиснула своїми водами річка Лімниця, і зникла сльветка маленької Ксені, що обтирала сльози, прощаючи нас.

Зник в далині табір „Соکیل“, тільки в споминах залишилося наше останнє таборування в улюблених Карпатах. Перед нами простелився шлях, що повів нас у бурі життя. Вересень 1939 року приніс воєнну завірюху, ми мусіли залишити Рідну Землю. Та днів таборових, зустрічей, спільних прогулянок ми ніколи не забудемо, — чи були вони в Карпатах, чи вже у Міттенвальді, чи на „Вовчій Тропі“. Бо сповнені вони прекрасними глибокими переживаннями юнацьких пригод, дружби, ідейних поривів. Як добре, що наше сьогоднішнє пластове юнацтво може також таборувати.

Ніна

У попередньому числі “Юнака” писали ми про вбивство Володимира Івасюка — молодого надійного українського композитора зі Львова. Його, як знаєте, замордували агенти КГБ 4-го червня цього року. Після похоронів композитора, особливо серед молоді відомої пісні “Червона рута”, довгий час до його могили приходило багато людей, складали квіти, виголосували промови, читали присвячені йому вірші. Ті вірші вже поширені в самвидаві та дісталися також до нас. Усі вони сповнені жалю, потрясіння і запевнення, що молоді українці не забудуть свого улюбленого композитора та будуть далі співати його пісні.

Пісні В. Івасюка, які вже давніше діставалися й до нас, дуже популярні серед пластової молоді. Пригадується, як ще у 1973 році привезли пластунки з прогулянки в Україну пісню В. Івасюка п. н. “Водограй” і захопили нею всіх учасниць “Школи Булавних”. Співали цей “Водограй” пластунки під час цілого вишколу, переписуючи слова, вивчаючи пильно мелодію, щоб не забулася. Увіковічили цю свою улюблену пісню також у таборній газетці. З того часу “Водограй” став дуже улюбленою піснею нашої молоді. Але роки минають, все нові пісні здобувають собі дорогу до молоді. Прийшли також інші пісні Івасюка. На жаль, його творчість перервала жорстока рука агентів КГБ. А ми хотіли б, щоб ті пісні, які він створив для української молоді, жили далі не лише в Україні, але всюди там, де живе наша молодь. Тому саме будемо подавати на сторінках нашого молодечого журналу ноти й тексти до відомих пісень цього нашого композитора, щоб вони не пропали і щоб з “Юнака” могли їх вивчати й сьогоднішні юначки та юнаки, і ті завтрішні, що прийдуть їм на зміну. Сьогодні подаємо ноти і слова до пісні “Я — твоє крило”, на тему новорічної ночі.

Я — ТВОЄ КРИЛО

Слова Романа КУДЛИКА

Музика Володимира ІВАСЮКА

Зірки на снігу, зірки на снігу,
Веселі зірки новорічного свята.
Зірки на снігу, зірки на снігу,
І ми у Карпатах, у снігах Карпатах.

ПРИСПІВ:

Я — твоє крило,
Ти — моє крило, —
Щастя більшого не треба.
Полетімо в ніч,
В неповторну ніч,
І крильми торинемось неба.

Зірки на вінках, вінки на воді,
Вінки на воді в снігу ніч на Купала.
Зірки на вінках, зірки на воді,
Іще одна впала, на щастя нам впала.

ПРИСПІВ.

Зірки відгорять, погаснуть зірки,
Та в серці не згасне їх полум'я вічне,
Бо з нами та ніч, бо з нами та ніч,
Та ніч на Купала, та ніч новорічна.

Allegretto *tr a tempo*

Зір - ки на сні-гу, зір -
ки на сні-гу, ве-се-лі зір-ки по-во-
річ-но-го свя-та. Зір - ки на сні-гу, зір -
ки на сні-гу, і ми у Кар-па-тах у си-ніх Кар-па-тах.

tr
Я - тво-є кри-ло,
Ти - мо-є кри-ло, *trf*
щас-тя біль-шо-го не тре-ба. По-ле-ті-мо
в ніч, В не-пов-тор-ну
ніч, і криль-ми торк-
не-мось не-ба, *1* Для повторення
не-ба...

Для закінчення
не-ба...

ЛІТАК

(Аквареля)

Сумерк.

Горизонт простягає суворий палець
пурпуровою стрічкою —
межу зазначає між землею
і безмежними вольностями небосхилу.
Здалека
допливає відгомін моторів;
неприродні громи котяться бурхливими
хвилями;

блищить срібло.

Це горда птиця зарисовує свій профіль
в темно-голубому виднокрузі.
Творчі руки технології
створили цю залізну скульптуру;
її клітини зазнали свої початки в тій майстерні,
де наука й магіка зливаються
в єдину силу творчості.

Вітер надумав змагатись
з цим надзвичайним яструбом:
в спритності та швидкості.
Але згодом невидимий змагун покидає гру
— знеохотився.

Зникає птиця з очей,
лиш хвіст блищить у хмарах
рожевим золотом західніх вогнів...
Відлітає в ті небесні простори
де час не існує.
Лиш холодний сумерк переповнюється
глибоко-блакитною
імлою.

пл. вірл. Тася Сагайдаківська

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО???

... Японці уживають вугрів, щоби довідатися, які ріки є занечищені. Спеціальні апарати сліdkують за биттям серця риб. Коли у вугра биття серця сповільнюється — певний знак, що вода, в якій він плаває, має менше кисня і є занечислена.

... Наймолодша країна світа в теперішню пору є Бразилія. На 116 мільйонів бразилійців більше, ніж половина немає ще двадцять років!

... Метрична система, яку тепер впроваджують на американському континенті, була оригінально ідеєю американців. Том Джефферсон пропонував впровадити її в США десять років перед тим, як цю систему увели в життя французи у 1790 році. (Пропозиція Джефферсона не перейшла у американському конгресі, хоча десятинну систему грошей прийнято).

... Токіо — столиця Японії це зараз найдорожче для життя місто світу. В Європі найдорожче місто це Стокгольм.

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ**

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow

Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road

Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

ЦЕСПОКІЙ

Море

котиться темними течіями;
 ліниться й хвилює вічною тривогою;
 гранітні скелі вижолоблює;
 розбивається...
 Переповнене воно знанням безкочних
 століть і лихоліть,
 печальним ревом сповідається,
 бож знання не дає йому спокою.
 Засуджене воно на віки з вихром побрататись,
 громовицю забавляти,
 хижу бурю колихати.
 Морські хвилі ростуть і спадають,
 шумом зідхають,
 лиш б'ється серце вічним неспокоюм.

пл. вірл. Тася Сагайдаківська

□□□

ГУРТOK ЯСТРУБ ТОРОНТО

ЩО МЕНЕ ТУРБУЄ І БОЛИТЬ?

Дорогі Друзі! Пишу я до вас тому, що сьогодні більшість пластуців не ходять до церкви. Кожної неділі я іду до церкви, бо такі є приписи мого віровизнання. І моє серце дуже болить, коли я бачу, що так мало молодих підтримують традиції своєї спадщини. А скажімо собі правду, — якщо молоді до церкви не будуть ходити, то будуть великі проблеми в нашій церкві. Замість дати п'ять долярів до церкви, то більшість пластуців іде на пластову забаву.

Друга проблема, яку треба нам знати й хотіти полатодити, є англійська мова між пластунами. Я завжди стараюся вживати свою рідну мову і читаю свою літературу. А скільки

юнаків і юначок прочитали досі хоч одну українську книжку в останньому році? Я сподіваюся, що небагато і це дуже сумно.

Наші дівчата є також велика проблема. Замість ходити з нашими хлопцями, то вони дружать і виходять заміж за чужинців. І що то за батьки, що на це дозволяють? Одного дня, коли я йшов на Шевченківський концерт, моє серце аж заболіло, коли я бачив одну з наших дівчат, що ходила з чужинцем. Та як це може бути?..

Я міг би далі писати, але більше не можу, тому, що серце болить.

*пл. розв. Петро Верига
 Торонто, Канада*

ЧОМУ Я ПИШУ ЦЮ СТАТТЮ?

Чи Пласт ще існує? Стоїть пластова домівка, виходить пластовий журнал, відбуваються пластові сходи. Але тут ставимо інше питання. За словами Олександра Тисовського, — "Пласт, це є організація української молоді". Зупинімося тут. Головне слово тут організація. Дивлячись на певну групу пластуців і пластунок, я підкреслюю що вони не є цілість, виявляється, що ця організація десь загубилася.

Напередодні вступу до юнацтва, пересічний новак бачить велику честь у тому, що може належати до групи "правдивих пластуців". Першого року, тому що юнацтво для них досить нове, вони твердять, що Пласт є, мовляв, першуні серед організацій молоді. Але як перейдуть роки, то переконаються, що щось бракує.

Здається мені, що кількість читачів цієї статті не дійде до сто, а число пластуців, які мають доступ до цього журналу, досягає тисячів. На жаль, більшість не дбає про цей журнал, який дає можливість висловити їхню думку.

Приходимо до питання — "Чому я пишу цю статтю?" Спочатку 1979 року я написав статтю "Що сталося з Пластовим Законом". І не було на це ані відповіді, ані якоїсь зміни, ніякої реакції. Як щось тепер не станеться, щоб спричинити зміну, то за кілька років буде запізно.

*пл. розв. Борис Лавришин
 5-тий Курінь УПЮ-ів*

НОВИЙ ЦЕНТР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ВІДНІ

Відень, столиця сьогодні малої австрійської держави в серці Європи, колись був метрополією великої Австро-угорської імперії. Вже в історичних часах Відень був містом міжнародних зустрічей. 1815-го року тут відбувся славний і вже історичний т. зв. "Віденський конгрес", який після перемоги над французьким цісарем Наполеоном створив нову політичну мапу в Європі. Дотепер Відень далі відобраває велику роль, як конгресове місто.

Після т. зв. "державного договору" між Австрією та колишніми "аліантами" (Америкою, СССР, Англією і Францією), які визволили Австрію від гітлерівської окупації, ці держави залишили тут по договорі свої війська.

Міжнародний Центр у Відні, побудований над Дунаєм за проєктом архітекта Й. Штабера. Будівля має приміщення на 4700 працівників.

15-го травня 1955 р. у Відні підписано договір, після якого Австрія стала вільною, незалежною і неутраальною країною. Вже 1956 р. Австрія вступила, як повноправний член, до Об'єднаних Націй та запропонувала Відень, як осідок для інтернаціональних організацій, щоб знову зміцнити роль Відня, як міста інтернаціональних зустрічей та ще більше забезпечити неутраальність і незалежність тієї держави.

Вже від 1957 р. Відень є осідком Інтернаціональної Організації Атомової Енергії (ІАЕА), яка належить до ОН. Від 1965 р. тут знаходимо, в нинішніх часах дуже актуальну й часто згадувану організацію тих держав, які експортують оливу і газоліну (ОПЕК). Від 1967 року Відень є також осідком Організації Об'єднаних Націй для розвитку індустрії (ЮНІДО).

У тому самому році Австрія офірувала ОН збудувати новий третій центр для згаданих

ІАЕА і ЮНІДО та для інших установ ОН, які мали б перенестися до Відня 23 серпня 1979 р. З великою церемонією відкрито цей новий центр ОН у Відні. "ОН-сіті" лежить в північній частині міста Відня зараз над Дунаєм і там творить мов би пам'ятник нової сучасної архітектури. В будинках працюватимуть 4 700 урядників СН. Прем'єр Австрії д-р Бруно Крайскі передав символічний ключ того будинку генеральному секретареві ОН, австрійцеві д-рові Курт Вальдгаймові, який за це заплатив 1.- шилінга на 99 років.

"Першоднівка" з 24-го серпня 1979 р., випущена австрійською поштою з приводу відкриття Центру Об'єднаних Націй у Відні.

На марках за 4 і 6 шилінгів бачимо танок будинок ОН у Відні.

Ще один дальший фактор документує назовні, що Відень став новим осідком ОН поза Нью-Йорком і Женевою в Швейцарії, а саме — відкриття поштового уряду ОН у Відні, яке відбулося 24. серпня ц. р. у віденській ратуші. Вже від год. 5-ої рано зацікавлені віденці і численні туристи стояли перед віденською ратушею, де тільки в цей один ден був приміщений поштовий уряд ОН. Там подарували першу серію ОН в австрійській валюті шилінгів і відбивали штемпель "першоднівки". Тепер пошта ОН у Відні перенеслася вже до нового будинку, який бачимо також на двох марках згаданої серії, а саме на тих з номінальною ціною 4.- і 6.- шилінгів. Таким способом австрійський шилінг, поза американським доляром і швейцарським франком, став також валютою ОН.

Борис Ямінський

ДІТИ УКРАЇНИ НА „НОВОМУ СОКОЛІ“

“... України можна не бачити, але її можна мати в серці, та щиро серцем любити...”

новак — Павло Стеценко

Так називався в цьому році новацький табір на Новому Соколі біля Боффало, який у “Рік Дитини” так гарно й влучно підчеркнув єдність та злуку дітей роджених на чужині з кровною та духовою приналежністю до України.

Відвідувачі гості та батьки, зі захопленням подивлялися табір за естетичний вигляд й порядок, за те — що їхні діти так щиро полюбили табір, та що почувалися в ньому щасливими. Гарним виглядом табору захоплювались самі діти — новаци. Перед відвідинами на “День Пластунів”, вони докладали багато зусиль у праці. І справді! — Дитячими руками була викладена мальованими камінчиками довжелезна доріжка, яка вела до брами табору. При вході цієї доріжки прохожий мусів доглянути привітальні слова — “Готуйсь!”, “Вітаємо!” Вхід до брами був удекорований синьо-жовтими прапорцями, а вгорі на брамі повівали два українські прапори. На тлі великого напису “Діти України” виднів новак з розкритими раменами (вирізаний з дерева), задивлений вгору до сонця — України, до столиці Києва, який немов говорив... — “Вітай Україно! Привіт Вам діти в Україні!”

Для підкреслення символічного єднання, а також для пригадки новацим про І-ий пункт новацького закону, під прапором на щоглі, виднів напис (також вирізаний з дерева) “БОГ і УКРАЇНА”. Клаптик України тут у вільній країні Вашингтона, і Україна там, на рідній землі в тяжкій неволі... До цілоти всієї краси табо-

ру, біля брами на смерековому дереві, висіла ікона Пречистої Діви Марії, прикрашена вишиваним рушником, а під нею кожного вечора й ночі, горіла лямпадка.

І в цьому блимаючому світлі на тлі темної ночі і легкому шумі смерекового лісу, коли твердим сном відпочивали помучені цілоденними зайняттями “Діти України”, так легко й так чарівно у зоряну заворожену ніч, снували роями думи, влітаючи щирими й простими словами молитви, — до Неї, — опікунки України Пресвятої Діви Марії, дякуючи за щасливий день, що проминув, і мольби за день, що гряде... За великий добробут і всі ласки, а особливо за безмежну волю і свободу, і за дітей, що в Україні, які добра ні волі не мають!..

Тритижневе перебування в таборі для дітей-учасників та виховників, проминув злітаючою зіркою. Що справді воно так було, ось послухайте: По кількох днях розлуки, до табору повернувся новак Юрко, який настрашив маму “гадюкою”. На запит — “чому ти повернувся?” — Юрко відповів — “Тут гарно, а вдома нема що робити!”

З туги за товаришами і з туги за трубкою, яка сурміла щоночі на нічну тишу, повернувся Ромчик. З плачем прощався з табором маленький 6-річний Андрійко, який приїхав до табору аж з далекої Вірджинії, щоб дістати нов. хустину. Чудовим таборовиком, що став приміром для цілого табору зразковою поведінкою, був 5-річний Юрчик з Боффало. Примірні но-

ваки — Орест Мосійчук, який приїхав на Сокіл також з далекого Денверу та новак Олесь з Тексасу, сказали: “На таборі нам все подобалось, а особливо вогники та гутірки”...

Защеміло радісною невимушеною слізкою у серці, коли останнього дня табору на струнко перед комендантом, став новак Роман з Гемілтоні, Канада, і він промовив: “Братчику коменданте! Я перепрошую за все, що було недобре, я, багато на таборі навчився — дякую вам...”

А вже найбільшого щастя та радості, найбільшого душевного піднесення дав цілому таборі, а особливо його нов. виховникам, новак Павло Стеценко, який при перевірці історичних ігор та їхніх крівок на запит, — як

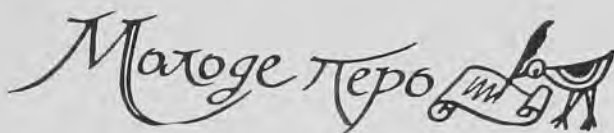
можна любити Україну? — він відповів: — “України можна не бачити, але її можна мати в серці, та щиро серцем любити!..”

Нехай ці вірні та глибокі слова дитини — новака будуть моральною заплатою та великою надією у розв’язці виховних проблем (українська мова) всім — батькам, нов. виховникам та цілому Пластові. Дякую тобі Павлусю, дякую вам мої чарівні хлопці — “справжні Діти України!” Я вірю у виховну силу доброго новацького табору. Я вірю у Вашу любов до України! Мій пластовий заробіток в сумі двісті доларів передаю на виховні пластові журнали.

Готуйсь!

братчик — Славко

Боффало, 1-го вересня 1979.

ПРИГОДА З ЛІТАЮЧИМИ ЧЕРЕПАХАМИ

Звичайний день на Вовчій Тропі. Ми робимо все, що треба робити, ми всі майже здорові, погода незла, але дарма, — щось є зле. Ввесь день всі в таборі відчують, що щось є зле, але нічого не видно.

День міняється в ніч... Всі бояться. Ось хтось скрикнув! Каже, що бачив літаючу тарілку. Але це лише зірка...

— Нічна тиша! — заповідає друг бунчужний. Але ніхто не може спати. Вкінці, після погрозу бурави, частина юнаків поснула.

Андрій та Ромко мають стійку вночі від 2:00 до 4:00. Вони теж бояться.

2:34. Андрій мовчить. Нічого не стається.

— Я знаю, що щось станеться. Але що? — так розмовляють хлопці до кінця стійки.

3:57. — Андрію, ще нічого не сталося, але вже час іти будити наступну стійку.

— Ні! Чекай... Що там за кухню в повітрі?...

— Це напевно птахи. Їх тут повно...

— Ні. Приглянься. То виглядає, як літаючі черепахи! Ой-ой-ой!

— Мій свисток не свище!...

— Ані мій! Що робити?!

— Знаєш, Ромку, щоби це було добре оповідання, ходім зробимо з ними договір, і вони дістануть половину того, що ми заробимо.

І так сталося.

Роман Шевчук

(з таборової газетки УПЮ-ів

“Лицар II” — 1979 р.)

ЛІТАЮЧІ ТАРІЛКИ НАД “ВОВЧОЮ ТРОПОЮ”

Ранок. Юнаки збираються і виходять на поляну. Спорт. Раптом — небо стало немов вихор. Довкілля запахло тривогою. Небеса заповнилися літаючими тарілками. Напасники злії були різні — і великі, і малі, чорні, білі, всіх кольорів...

Юнацтво розбіглося по площі, шукаючи за таємницею космічних напасників. Крики, плачі. Один плаче, що хоче йти до шпиталику... Інші розбіглися... Заховались... Розбіглися по оселі. А тарілки літають безнастанно. Кружляють. Падають, вдаряючи юнаків. Більше крику. Юнаки стараються зловити небесних месників. Не вдається.

Аж ось — раптом загриміло небо. Все втихло. Почувся голос Авторитету і зникли літаючі тарілки. А друг сказав: “Кінець спорту! Перестаньте грати “фрізбі” (“мангу”).

Павло Понадпересічний
(з таборової газетки УПЮ-ів
“Лицар II” — 1979 р.)

● **Жертвуйте і збирайте датки на пресфонд! Всі журнали потребують Фінансової допомоги. Без неї їх існування неможливе.**

ВЧИМОСЬ СПІВАТИ ЩЕДРІВКИ!

Вже в числі "Юнака" за жовтень подали ми ноти та слова до двох щедрівок, щоби юначки та юнаки мали час та можливість їх добре вивчити до часу свят у січні.

Подаємо ще одну народню щедрівку в

цьому числі. Якщо б знову, як звичайно, хтось робив закид нам, що подаємо запізно матеріал на сходинах чи до іншого користування ним, — тоді це була б лише вимівка тих, які не хочуть "Юнаком" користуватися і його читати.

Редакція

7. Ой, не ходи доню

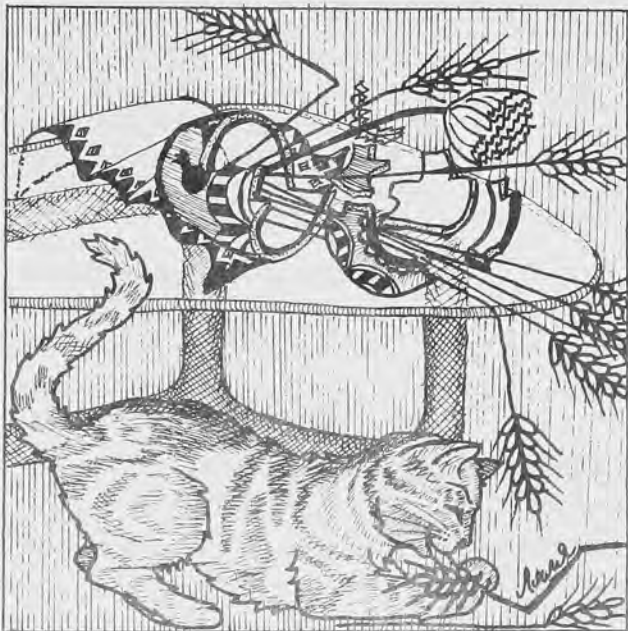
Нар. щедрівка

Скоро

1. Ой, не хо - ди до - ню В Шедрий ве - чір на двір, на двір,
Всі мед-ве-ді, всі го-лод-ні, В Ма-лан-ко-ю на дво-рі, на дво-рі.

ПОЕТИЧНИЙ КОТИК

Пополудневе сонце падало крізь вікно — прямо на скляний столик, що стояв у куті кімнати. На столику — велика вишивана сервета.

На серветі — висока тирпільська ваза. Як приємно притулитись до її гладкої поверхні. У-гу! А коли притулити до неї вуха — чути в ній шум — шум трави, шум вітру, шум степів...

У вазі — колоски пшениці й сухої високої трави. Дід пояснював всім, що це не пшениця, а ячмінь, бо має довгі колючі колоски-вусики. Але всі й надалі називають це пшеницею...

У-гу! Я так люблю ці вусики. Засуну в них голову й глибоко вдихаю їх запах. Сонце гріє мені спину, вусики пшениці лоскочуть ніс, очі...

Пробую вхопити колосок пшениці зубами. Коле в губи. Пробую другим боком — коле. Я все таки не видержую — хапаю його зубами і поволі, цупко тримаючи його, посуваюсь взад. Колосок піддається і висувається з букета, з вазы. Та не зовсім. Зачіпивсь за інші колоски. Шарпаю сильніше. Ще сильніше. Ваза хитається. Колосок врешті звільняється і я тягну його на грубий зелений килим вниз. Ваза перевертається, падає й розбивається на частинки.

У хаті тихо. Нікого нема, всі над морем. Я завзято кусаю свій колосок, одурманюючись його запахом — запахом степів, сонця і пригод.

Л. Ю.

КАМІННА ДУША

“Камінна Душа” Гната Хоткевича — це повість про гуцулів і про життя у горах Карпатах. Від першої сторінки читач перебуває у виключно гуцульському світі. Повість сама є написана гуцульським говором.

Головна постать цієї повісті — це Марійка, дружина отця Василя, який є новим “ксьондзом”*) села Жаб’є. Переборовши свій страх до гір (бо походить з Поділля), вона захопилася Гуцульщиною, а її серце полюбило ціле село. Однак, їй швидко змудилося життя “їмості”**) в селі, а зокрема життя з о. Василієм, який став, до деякої міри, сибаритом. Автор також натякає, що о. Василій Марусі нецікавий як чоловік. Тому вона рішає покинути це життя задля життя, яке їй здається багатішим — життя з опришком (гірським бандитом) Дмитром Марусяком. Спершу здійснюються всі її мрії про життя в природі з улюбленим. Але пізніше до неї доходять різні чутки про зовсім нелицарські вчинки Марусяка і його опришків. Марусяк є отаманом опришків і дуже з того гордий. Коли ж вона сама особисто відчула до нього повну зневагу, рішила втікати, але не знала куди. Боялася вертатися до о. Василя, бо чекав її гнів чоловіка й осуд жінок.

Тут перерву розповідь, щоб читачі самі довідалися, що сталося далі з Марусею.

Ця повість є надзвичайно добрим джерелом для тих, які хочуть довідатися, як жили гуцули. Описане є все, від церковного життя до життя розбійників. Гуцули змальовані як химерні, гордовиті, але в загальному добрі люди.

Автор вживаючи гуцульський діалект, дає також характеристику окремих осіб. Наприклад: Хоч Марусяк спершу зображений як вродливий “жінко-вбивця”, але його мова шорстка й тверда. Так автор ніби остерігає нас перед ним.

Повість написана з гумором, особливо перші розділи, в яких є мова про різні сільські проблеми. Пізніше, коли автор описує багато поважніші справи, то читач завжди відчуває

навіть і таку легку іронію в описах дій чи людей. У тій повісті є трохи всього, щоб могло зацікавити теперішнього читача. Повість цікава, і раз “вчитаетеся”, читаете душком до кінця.

пл. розв. Андрій Винницький

*) вислів з польської мови, по нашому — священик.

**) дружина священика.

УВАГА! УВАГА! ЮНАЧКИ Й ЮНАКИ! Проголошуємо конкурс для наших читачів

Щоб юнацтво могло познайомитися з славним минулим Українського Пласту, як також теперішнім вкладом пластунів-сеньйорів і старшого пластуництва в українську спільноту, закликаємо Вас

1. Поцікавитися у місці Вашого замешкання — чи живуть у ньому ще пластуни, які брали участь у визвольній боротьбі під час першої або другої світової воєни.

2. Поцікавитися у місці Вашого замешкання — чи живуть там пластуни, які визначаються у своєму професійному, науковому чи громадському житті.

3. Довідатися точні дані про таких під т. 1 і 2, зробити списки з відповідними даними та вислати до редакції “Юнака” до кінця 1979 року.

Ті, читачі з юнацтва, що добудуть найбільше інформацій, одержать цінні нагороди та будуть проголошені у нашому журналі.

Редакція

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окваліфікованим і немічним членам; Стипендії і стипендіальна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; “Народна Воля”, “Форум” журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя “Верховина”.

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Головної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

З ГОСТИНОЮ У ВАШІНГТОНІ

Не один з нас або сам колись складав моделі літаків і вішав їх на шнурочку зі стелі у своїй кімнаті, або бачив такі моделі в кімнаті свого приятеля.

Коли б ви хотіли побачити простору "кімнату" з правдивими літаками і ракетами, які звисають зі стелі, то раджу вам відвідати музею Аеронавтики і Космічних Дослідів "Ер енд Спейс Мюзеюм" у Вашингтоні.

Він недалеко від пам'ятника Вашингтонові в самому центрі Смітсонівського Інституту. Відкритий музей сім днів на тиждень, і його відвідують тисячі туристів. Навіть, якщо б Ви відвідали тільки цей музей і нічого іншого, то Ваша подорож буде дуже цікавою. Не ручу вам, що ви оглянете все за один раз, бо цей музей містить в собі великі скарби людського досягнення з повітряних і космічних дослідів двадцятого століття. Тут ви побачите літак братів Райтерів і перший літак, на якому Чарлз Ліндберг перелетів Атлантичний Океан, космічний апарат "Френдшип-сім", на якому здійснено перший політ навколо землі, космічний ко-

рабель "Апольо-одинадцять", який кружляв навколо місяця, коли перша людина ходила по місяці. Також побачите копію космічно-дослідної лябораторії Скайлеб та багато інших експонатів.

По різних кімнатах висвітлюються прозорки (діяпозитиви) та фільми про літаки та інші літаючі машини. У великій театральній залі цього музею, кожної пів години грає надзви-

чайний фільм під назвою "Жива Плянета". Надзвичайний цей фільм не тільки тому, що на ньому ви побачите різні частини землі з літака, який летить на невеликій висоті, але екран, на якому висвітлюється цей фільм, досягає висоти шість поверхового будинку.

Тож приїжджайте оглянути цей музей Аеронавтики і Дослідів Космосу, який розкаже вам про ті простори, які існують понад музеєм, а я вам ще тепер скажу про простір навколо самого музею: ніде нема місця на паркування авт! — хіба що заїдете до підземного гаражу, який є під самим музеєм.

Пан Тофель

Пластун є ошадний...
== (4-та точка пластового Закону) ==
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

СЛОВОГРА

Уклад А. В-и

Метою СЛОВОГРИ є здобути якнайбільшу кількість пунктів за добре знання української мови. Кожне з нумерованих слів має чотири здогадні значення (позначені А, Б, В, Г), з яких одно лише є правильне. Його треба знайти та записати на листку паперу (напр. 1Б, 2А, 3Г тощо). У грі може брати участь довільна кількість учасників. Виграє особа, що здобула найбільшу кількість пунктів після проголошення правильних відповідей. (Відповіді є на стор. 1).

Точкування: За кожну добру відповідь учасник дістає 2 пункти, за кожную неправильну відповідь йому віднімають від рахунку один пункт. Якщо учасник не знає, котре значення слова правдиве, може записати під тим числом нуль (зеро), що числиться нуль точок або вгадувати. Вгадувати, однак, не полачується, бо тоді легко втратити пункти.

За кількістю добутих пунктів визначається перше, друге і третє місце між учасниками гри.

Приклад: Учасник (учасниці) гри мав 8 добрих відповідей, дві неправильні і дав "нулі". Рахунок: $8 \times 2 = 16$; $16 - 2 = 14$ пунктів (на 24 можливих).

ЗАУВАГА Основною метою цієї гри є не тільки перевірити знання й правильне розуміння слів в учасників, але також навчити їх нових слів і значень. Тому важливо обговорити висліди СЛОВОГРИ, а зокрема неправильні відповіді та невідомі слова. З цією метою подаємо окремі "Додаткові зауваги".

СЛОВОГРА складена на різних мовних рівнях. Рівень I підходить для молодших юнаків, рівень II для старших юнаків, рівень III для дорослих, народжених в 1940-их роках і пізніше, і рівень IV призначений для осіб, що прожили юнацькі роки ще на рідних землях. (Крім цього автор ще має "тематичні" СЛОВОГРИ, напр. з техніки, природознавства, народного побуту тощо.)

Для більшої доступності та ефективності пояснення слів у рівні I є англійською мовою (але українською у всіх інших рівнях).

СЛОВОГРА

(Число I/1)

(Друга версія)

(Вступ залишається незмінний з першої версії)

1. ЗАГРАВА А) постає на небі при пожарі або заході сонця, Б) вступна частина музичного твору, В) музичний інструмент, Г) вступна частина спортивних змагань.

2. БРУНЬКА А) вода замерзла у формі палочки (анг. icicle), Б) найменший палець руки, В) нерозцвіла квітка, Г) нарост на шкірі, бородавка.

3. ЖОРНА А) ручний млин розмелювати зерно, Б) корисна пташка (анг. woodpecker), В) частина селянської хати, Г) загороджене пасовисько.

4. ГРІНКА А) прилад припікати хліб (анг.

toaster), Б) припечений кусок хліба, В) електричний огрівальний прилад, Г) довга палиця.

5. КРУЧА А) круговий вітер, торнадо, Б) велика скеля, В) гострий закрут дороги, Г) стрімкий берег.

6. ПОЛУНИЦЯ А) церковна відправа опівночі, Б) солодкий овоч (анг. strawberry), В) частина гуцульського одягу, Г) плетений кошик.

7. ВАНТАЖ А) речі, які перевозять, Б) частина літака, В) полиця на книжки і дрібнички, Г) вид з високого місця (анг. overlook).

8. СУХОТИ А) гаряча і суха погода, Б) заразлива недуга, В) сушені овочі, Г) поля, висохлі від посухи.

9. ПЛАВНІ А) штанці до плавання, Б) заболочені береги річки, В) орган руху в риб (анг. fins), Г) частина човна або корабля.

10. БІЛКА А) вивірка (анг. squirrel), Б) ясноволоса дівчина, В) фарбування в білий колір, Г) це саме, що протеїни (анг. proteins).

11. КАРК А) шапка з дашком, Б) задня частина голови, В) задня частина шиї, Г) клей до дерева.

12. ЛУНА А) збільшувальне скло, Б) це саме, що "місяць", В) трав'яниста рівнина, Г) відбиття звуку, відголос.

А. В-к

29. 8. 1979.

СЛОВОГРА ч. I/1

ПРАВИЛЬНІ ВІДПОВІДІ:

1А, 2В, 3А, 4Б, 5Г, 6Б, 7А, 8Б, 9Б, 10А, 11В, 12Г.

ДОДАТКОВІ ЗАУВАГИ

до поодиноких відповідей:

1. ЗАГРАВА, це зачервоніння небосхилу від пожару (пожежі) або при заході чи сході сонця. Не слід тут уживати російського слова "зарев".

2. БРУНЬКА це пуп'янок, зародок квітки, листка або пагона рослини. Ці два слова треба вживати замість місцевого "пупляшок". Анг. icicle, по-українському бурюлька.

3. ЖОРНА, це млин з двох пласких, круглих каменів. Пташка з анг. назвою woodpecker це жовна або дятел.

4. ГРІНКА, це припечена скибка (анг. slice) хліба.

5. КРУЧА, це стрімке, "круте" узбіччя річки, яру чи провалля.

6. ПОЛУНИЦЯ, це українська назва для анг. strawberry, але анг. wild strawberry відповідає нашому суніця. Не вживайте місцевого слова "трускавка".

7. ВАНТАЖ відп. англ. freight. Від цього походять слова вантажне авто для англ. truck, lorry та портовий вантажник для англ. longshoreman.

8. СУХОТИ те саме, що туберкульоза. Ця грізна хвороба, тепер виліковна, була колись причиною смерті багатьох українців, напр. Лесі Українки.

9. ПЛАВНІ, це порослі рослинністю болотністі береги річки, що затоплюються під час повені, напр. Дніпрові плавні. Анг. fens це плавиці (також можуть бути штучні), штанці до плавання чи купелі це плавки або купальник (не "швімки").

10. БІЛКА та ВИВІРКА однаково добрі назви. Протеїни, це білки (однина — білок).

11. КАРК, це задня частина шиї (по-анг. nape, nape of the neck.) Задня частина голови, над карком, це потилиця. Маємо прислів'я: "На потилиці очей нема". Клей до дерева, це карук.

12. ЛУНА те саме, що відгос, відгмін (анг. echo). Збільшувальне скло, це люпа. Лүна означає місяць тільки в російській мові.

Досі автор друкував СЛОВОГРУ у періодиках "Молоде Життя" (1958-1959), "Український Огляд" (1960-61) та "Бюлетень ТУТА" (1971, 1977).

Увага! Увага!

В "Юнанові" за місяць січень 1979 р. поміщено на ст. 25 передрук давнішої "Словогри" п. А. Вовка із "Молодого Життя" ч. 8 (144) 58. Через недогляд ми не помістили розв'язки цієї "Словогри", яка звучить так:

1 в — 2 а — 3 г — 4 б — 5 б — 6 в — 7 б — 8 а —
9 б — 10 б — 11 в — 12 в — 13 б — 14 б — 15 б — 16 в —
17 г — 18 б — 19 б — 20 б.

Наших читачів просимо вибачення за цей недогляд!

Реданція "Юнака"

Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union

108 Second Avenue, N.Y. 10003

Tel.: 212-473-7310

СКЛАДАТИ ГРОШІ ЧИ ПОЗИЧАТИ

НАЙКОРИСИЩЕ

У ФЕРЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ

КООПЕРАТИВИ "САМОПОМІЧ"

В НЬЮ-ЙОРКУ

● Прохасмо Вас приєднати для Вашого журналу «Юнак» одного нового передплатника з-поміж Ваших подруг і друзів, що не належать до Пласту. Вони також із зацікавленням будуть читати «Юнака»!

ПИШЕМО НА ОДНУ ЛІТЕРУ...

МОДЕРНИЙ МАЛЯР

Мадярський многонадійний молодий маляр — Мирон Меркурій мешкав між мексиканцями. Мріяв мати маєтки, медалі. Маючи мандат музею модерного мистецтва Мадриду, Мирон мусів малювати модних медведів, мишей, мавп, мамутів, мух, мев, молів, моржів. Мирон мав магазин малярських матеріалів: мід, муштарду, масло, маслянку мило, молоко, мак, мармоляду, муку, майонез, малу мірку меленої моркви.

Мізинчиком мішав Мирон маленьку мисочку мазюки, мочив мітелку, мазав мармур.

Мимохіть майже минув місяць май. Міським майданом, мимо майстерню Мирона мандрували мешканці міста, малі мексиканці. Мандолінами мордували мадярські маршові мелодії. Можливо Мирона мучила мігрена, може монотонна музика, Мирон мілісно муркнув: "Мама Мія" — мимоволі міцно метнув між музикантів мокрою миткою. Музика моментально минувлась.

Мертва мовчанка...

Межами мурів мовчазного мексиканського міста метушиться мряка. Мистець Маєстро Мирон Меркурій мітелкою містично махає — модерного мармурового медведя морквою малює.

Мокрі музиканти мовчать мов мумії.

Мистецькі музи — *Пан Тофель і Подруга*,
13. XII. 1977.

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ
Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

2199 Bloor St. West M6S 1M2

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ

ХУСТКИ. ПОЯСИ. ВСІ ВІДЗНАКИ

Пл. ПРОБ, ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ,
КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ

Пл.станіям при замовленні відзнак на суму понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на поліцях: гаптовані гурткові й ройові відзнаки для гуртків "Волошки" і "Барвінок".

НА ВЕСІЛЛІ НЕ ЗАБУЛИ ПРО "ЮНАКА"

У червні ц. р. українські родини Євгена і Катерини Сабадів та Остапа й Євгенії Нагачевських з Саскатуну одружували своїх дітей — Лесю й Тому.

Вінчав молодять пл. сен. о. Володимир Івашко у прегарній Церкві св. Юрія разом з дияконом о. С. Курівчаком. Співав хор. Церква була виповнена гістьми, що прибули з різних міст Канади.

Весілля прийняття було в залі Центру Молоді. Прибуло багато письмових привітів, вітали молоду пару присутні.

Леся і Тома виростили в Пласті під проводом о. В. Івашка. Обое здобули професії — Леся закінчила педагогіку, Тома архітектуру. Молодята співають у катедральному хорі, належать до ансамблю "Євшан" і молодечого хору "Весна", обое пов'язані з життям громади. Це заслуга батьків — родина Лесі це активні члени ЛВУ, а батьки Томи в Пластприяті. Це й забезпечило те, що молодята володіють українською мовою й виголошували свої подяки рідною мовою.

Свою весільну подорож пов'язали з турнем танцювального ансамблю "Євшан" до Швеції.

На весільнім прийнятті й на поправинах другого дня гості знову вітали молодих, зокрема зворушливими були слова пл. сен. о. В. Івашка, який був виховником молодят у Пласті. Була й мова про важливість преси й заклик скласти пожертви на пресфонд. Зібрано 62 дол.

й призначено по 31 дол. на "Юнак" і на "Гомін України".

Я. Сиваник

xxx

Щира подяка усім жертводавцям, а молодятим пластове — "А щаслива Вам дорога! у спільне життя!"
Редакція

ДОБРИЙ ВЧИНОК

Учні з державних шкіл часто мають нагоди робити добрі вчинки. беручи участь у різних збірках. Пл. юнак Мирон Дичон (13 р.), бігаючи 10 разів довкола бльону будинків, зібрав 42.50 дол. для організації, яка допомагає тяжко хворим дітям на дистрофію. Мирон радісно пережив свій учинок. Це подобалося редакторові місцевої газети й він помістив фото Мирона, щоб його заохотити до дальших добрих учинків.

В ЗООСАДІ

Хлюп-хлюп, чап-чалап...?!

Мабуть ви думаєте, що цей допис помилково дістався до "Юнана" замість до "Готуйсь". Фактично ніхто помилки не зробив.

З нагоди Рону Дитини XVI-ий Курінь УПУ-он ім. Ц. Паліїв у Торонті назвав так свій водно-мандрівний табір. Вам це не буде видаватися надзвичайним, якщо ви знаєте нашого писаря — Мотрю Ільницьку.

В неділю 12 серпня майже повний автобус повіз 29 юначок на ферму біля Пітербора, що є власністю друга Бориса Сірського, на двотижневий табір. Відразу на місці табору при приємній соняшній погоді ми почали розбивати табір. Ми мусіли ставити шатра по гуртках, бо був кам'янистий терен. Розставлені шатра виглядали як хвилі на воді. Перші два дні ми присвятили розтаборюванню. Частина гуртка "Чорнобривки" видумала оригінальну браму, на якій висіла картина з шишок.

Наша перша ватра була святкова. Нам роздали сорочки (такі, що їх вживають "футболісти") з нашими іменами на плечах і з курінним числом (по-українськи). Також ми дістали гудзики з нашими іменами. Ми їх носили весь час, бо одним із завдань нашого табору було добре познайомитися з усіма в курені.

ЧАП-ЧАЛАП...?

Таборування наше відбувалося з гутірками, тереновими іграми, співами. Всі навчилися правильно співати цілу курінну пісню. В плані були й прогулянки, але не цілим табором, — ми ходили групами (часто гуртками). Перша прогулянка до т.зв. Варшавських печер. Ми лазили по печерах. Друга прогулянка була на канойках. Друг Роман (Чорноморець!) приїхав з Торонта, щоб з нами її відбутися. Як приїхала подруга Олеся (ї доповнила родину Іванусів на нашій таборі), вона облягла працю подруги Люби, яка першого тижня була єдиною подругою в таборі. Того дня ми мали сніданок на канойках, а пізніше канойрівку — теренівку канойками.

Настав кінець табору. Навіть погода плакала за нами, як ми звивали табір й докінчували дописи до однієї. Прийшла остання ватра. Ми дістали посвідки. Данило заладував нам автобус, коли ми були на ватрі. Відразу по ватрі ми могли відїхати.

В автобусі ми останній раз співали наші улюблені пісні. Коли ми приїхали під дамок в наших курінних сорочках, ще до пів до першої вночі ми співали таборову пісню в дощі.

Мені лишилося багато приємних спогадів. Снобі!

пл. вірл. Марта Дичон, XVI Курінь, Торонто

Моя мандрівка і участь в МПЗ-78

Таборові пригоди австралійця

Моя мандрівка з Австралії на МПЗ-78 почалась 21 травня 1978 року. До табору МПЗ-78 я зголосився першим в нашій станиці в Аделаїді, Південна Австралія, і першим виїхав з Австралії. Того ж самого дня рано був уже в Лос Анджелес, де перебував один тиждень, оглядаючи нові для мене цікаві речі, включно з Голівуд і Дісней Ленд. Відтак полетів до Нью-Йорку, де зустрів моїх кузинок, тітку і вуйна перший раз в моєму житті. З міста хмародерів поїхав до Канади: до Монреалю, Торонто, Вінніпегу й Едмонтону, відвідуючи приятелів і знайомих моїх батьків. Всюди мене гарно вітали й гоостили. В Едмонтоні чекав на австралійську групу, котра прилетіла на МПЗ-78, з якою зустрівся 3-го серпня 1978 і з нею поїхав до табору МПЗ-78 в Українському Піонерському Селі. Аж легше стало, коли побачив своїх австралійців на летовищі в Едмонтоні. В Українському Піонерському Селі відбулося відкриття МПЗ-78, тут нас вітали і банали доброго таборування.

Мене приділили до під-табору СКОБ-ів, до американської чоти "зловників", як ми себе звали, з якою таборував весь час МПЗ-78, і ми виграли теренову гру МПЗ-78.

Перший тиждень табору нас возили по Едмонтоні, українських піонерських фармах, музеях, інституціях, парках, церквах, до Вегревіл, де побачив найбільшу писанку в світі, і на Гри Бритійського Коммонвелту. Мені було дуже приємно бачити ці гри, а ще приємніше було, коли австралійські спортсмені виграли змаги й діставали медалі. Все для мене було нове і дуже цікаве.

Другий тиждень таборування для мене був найцікавішим, бо ми таборували в Бенф, Складистих Горах Канади. Такі високі гори, вічні сніги, льодовики, тварини і рослини, я бачив вперше в житті, в Австралії їх нема.

Для "австралійця", такого як я мандрівника, то було щось надзвичайне, чарівне і казкове, дарма, що була дощова погода, яка нас не опускала ніколи, під час наших мандрівок по гарох і в часі таборування.

Провід табору казав нам вішати всякі речі на дерева, щоб не приходили до нас ночами небажані гості — нудлаті ведмеді. В Австралії їх танок нема, хіба в зоопарках.

Мені таборувалося чудово. Ми ходили на прогулянки до льодовиків, лазили по горах, і ходили на теплі купелі з найбільшою приємністю, після дощових заправ на мандрівках. Мені ніколи не снилося стати альпіністом, без заправи, і вилізти аж на "Вавилонську Вежу". Хоч було дуже тяжко спинатися по скелях, але я виліз і мав велике почуття задоволення, що я переміг усі труднощі та дійшов до мети з моїми товаришами "зловниками" та іншими.

Ст. пл. гетьм. сноб Богдан Лапна, Австралія

В Індіанському заповіднику дощ з нами танок таборував, але в приємній і дружній атмосфері проходив весело час.

Як кожний пластовий табір в Австралії, так в МПЗ-78 табір, мав свої пригоди й невгоди. Нас лучили вони ще більше в пластову дружність. Мені було дивно, що в таборі не справляли Нового Року, як ми робимо в Австралії. Наші табори пластові відбуваються при кінці року і на початку січня, а не в середині року, як в Канаді. Ми крутимось під Південним Хрестом в Австралії, а в Канаді під Полярною Зіркою. Австралія і Канада то різні світи.

На закритті табору МПЗ-78 прощали нас коменданти МПЗ-78, Начальний Пластун сен. Ю. Старосольський, індіанський вождь та інші. Усі бажали нам щасливої подорожі до своїх країн і домів. Великою несподіванкою і приємністю для мене на закінчення табору МПЗ-78 було дістати номінацію Гетьманського СНОБА від Начального Пластуна сен. Ю. Старосольського. Після табору я мав приємність відвідати Начального у Вашингтоні. З австралійської групи МПЗ-78 я був єдиним, а з нашої станиці в Аделаїді першим, що дістав такий високий пластовий ступінь.

По закритті табору МПЗ-78 була прощальна ватра з двома вогнями, посередині, з написом "СНОБ". Ми прощалися, співали, мінялись адресами, і подивлялися індіанські танці. Всі розійшлися після прощальної ватри, прощаючись з нею, ми залишили лише догораючі поліна. Темної ночі на прощання шуміли за нами високі дерева.

Другого дня ранком я виїхав до Едмонтона з великим задоволенням в мою дальшу мандрівку по світі. До Австралії прилетів аж в листопаді 1978 року.

Для мене МПЗ-78 дала дуже багато. Я мав можливість таборувати і зустрітись з пластунами з цілого світу. Враження з табору МПЗ-78, дружба з моїми друзями "зловниками", все те, що я бачив і пережив, залишились незатертим спомином на ціле моє життя. Тепер з Австралії шлю всім привіт "СНОБ" і вдячність, зокрема моїм друзям "зловникам", з надією зустрітись і можливо знову таборувати.

Гетьм. СНОБ Богдан Лапна, Австралія

Найкращий день у моєму житті

"Драма" на Орликіяді '77

Кожна людина має приємні й неприємні хвилини в житті. Я спробую описати, що було в моїй опінії найкращим днем в моєму житті. Цей день відбувся на "Союзівці" 12-го листопада 1977 р. Цього дня наш 49-ий курінь ім. Д. Вітовського з Трентону виграв перше місце на XVI "Орликіяді", якої темою були наші Карпати. Орликіяда — це юнацький змаг і юнацька зустріч, що відбуваються кожного року в честь гетьмана Орлика. Ми всі були дуже вдоволені тому, що це був перший раз, що ми брали участь в Орликіяді, а ще до того здобули перше місце в ній.

Ми всі працювали над матеріалом до Орликіяди цілу осінь і невчались, що могли, про Карпати. Всі юнаки мали свої завдання. Павло і Ярослав Фат мали збудувати експонат на тему Карпат. Всі мали додати щось до моделю, — моє завдання було зробити хату і стодолу. Я виконав і всім подобалося. Наша праця до виникнення того експонату тривала два місяці і здобула нам перше місце в самодіяльності. Ми всі були дуже горді.

Пл. розв. Тарас Микитин зголосився на кандидата на "Гетьманича". "Гетьманич" мав бути обраний аж до наступної "Орликіяди". Тарас здобув третє місце. Коли його запитали чим він хоче бути в житті, він, ми бачили, не знав, що сказати. Вінці сказав, що він є дуже заінтересований у ділянці астрономії, він хотів би бути "першим українським астронавтом на Марсі". Всі присутні почали сміятися, а найбільше реготалися ми самі. Я не є певний чи йому за ту відповідь дали точки — чи відібрали..

пл. розв. Юрій Мізюк
49-ий Курінь УПУ-ів, Трентон, ЗСА

/продовження в наступному числі/

Вишкіл новацьких виховників

Про "Мрію" об'єктивно

Цьогорічний вишкіл новацьких виховників в США відбувся на Вовчій Тропі 23-го червня по 7-го липня і називався "Мрія Дитини" (з нагоди проголошення 1979 року "Міжнародним Роком Дитини").

Комендантною була ст. пл. Ока Грицан, бунчужним — ст. пл. Роман Юзенів, ОХ, писарем — ст. пл. Тарас Ковч, Бурл. Присутньою була також сестрична Маруся Дармограй — діловод новацького вишколу в Крайовій Пластовій Старшині.

Було 72 учасників з: Лос Анджелес, Міннеаполіс, Чікаго, Клівленд, Бофало, Гартфорд, Нью-Йорк, Джерзі Ситі, Олбані, Філадельфія, Сіранузи, Ньюарк, Пасейк, Вінніпег, Торонто і Гамільтон.

Запрошеними гостями та доповідачами були ст. пл. Ярема Нучинський з Англії і ст. пл. Роман Селянський з Аргентини.

Учасники та інструктори пильно слухають гутірку подруги Наталки Королецької про безпеку на таборі (на лавці — под. Наталка перша справа)

фото ст. пл. Яреми Нучинського

"Мрія Дитини"

Мрії братчика

На першому вогнику — інсценізують казку "Ріппу"

фото ст. пл. Яреми Нучинського

Не легко було прощатися із своїми новими товаришами і товаришками після закінчення цьогорічного вишколу новацьких виховників на Вовчій Тропі. Взагалі, я довго не забуду всіх своїх пригод на цьому вишколі "Мрія Дитини".

Хоч багато часу вклали ми в трудну працю, наша булава зуміла запланувати і багато розвагових і радісних зайнять: вогники, якими дуже часто ми самі провадили; майстрування, де ми показували наші надзвичайно естетичні здібності, і спів (наші золоті голосочки лунали на оселі не раз по дві години на день).

Інші заняття були: шукання скарбів, ляльковий театр, вечір самодіяльної гри й маскарада. Цей цікавий плян праці вдався булаві лиш тому, що був підігрітий завзятою та життєрадісною співпрацею учасників вишколу. Дуже зжиті були братчики і сестрички, тому не було тяжко побачити сумну сльозу в останніх хвилинах таборування у "Мрії".

СКОБ! ГОТУЙСЬ

Братчин пл. скоб Ярема Гриців, Філадельфія

На канойках

І у воді...

Найцікавіша і найтрудніша частина нашого табору — це була триденна прогулянка канойками по Індіанській річці. Вже спочатку табору ми приготувалися на цю найдовшу з наших прогулянок. Ми відбули дві південні мандрівки до "Варшавських печер", робили також інші вправи.

Нарешті прийшов день нашої найтяжчої прогулянки. Початок її не був надзвичайний — раптом змінилася погода, позимніло, потемніло й зірвалися досить сильні вітри. Плян був

такий: опікунка табору завезла наш багаж і харчі до парку, в якому ми мали таборувати. До цього парку було чотирнадцять миль.

Деякі місяці річки були дуже плинні й ми мусіли виходити з каноек і самі їх тягнути. Це було неприємно, бо часто ми бачили у воді раки й різні інші потвори.

Вночі ми почувалися змучені, але задоволені, бо поборили багато трудів. Другого дня ми відвідували різні музеї, млини та цікаві історичні місця в околиці. Всі пішли спати тієї ночі з надією, що завтра буде добра погода. Ми ж мали повертатися тією

самою дорогою.

Нашастя вранці засвітило сонце, і по сніданку ми рушили в дорогу. Пливли ми проти течії, але було багато легше плисти тепер, бо не віяв вітер. Повертаючи, ми могли більше насолоджуватись краєвидом, погодою, думкою що незадовго будемо "дома", свідомістю, що цього вечора не треба буде варити вечері. Нас гостили юначки з сусіднього табору.

Спали ми тієї ночі міцним і довгим та заслуженим сном.

пл. уч. Христия Юрчун

Х Нуринь УПЮ-он, Гуртон "Вечірні Лілеї", Торонто

Замість квітів на могилу
пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО
 св. п.

складаємо \$1465.00 на пресовий фонд пластових журналів
 "Готуйсь", "Юнан" і "Пластовий Шлях".

по \$100.00 — Оксана Бережницька, Осередок Праці
 УСП в Клівленді;

по 50.00 — д-р Михайло і Оріся Деїл, Андрій Негребецький, Пластова Станиця в Боффало, Н. Й.,
 Володимира Русинно, Ольга Слотюк, д-р Роман Топольницький, Управа Оселі "Новий Сокіл", інж. Анріан і Христина Цьолки;

по 30.00 — Ірина Крамарчук з Ріднею, Казік і Ядзя Місюра;

по 25.00 — Інж. Любомир і Наталія Гевно, Олександр і Христина Громоцькі, Корнель і Емілія Дзюби, Богдан і Іванна Козаки, д-р Михайло і Марія Логази, Віра Мицьо, Окружний Комітет Українського Народного Союзу, інж. Богдан і Марія Пашковські, Пластова Станиця і Пласт-Прият, Ст. Кетерінс, пл. сен. Ярослав Пришляк, д-р Вадим і Володимира Прокопці, Ігор і Зіна Раковські, д-р Михайло і Неоніла Сайкевичі;

по 20.00 — Проф. д-р Петро Зелений, пл. сен. Михайло і Степанія Бучок, Іван і Марія Іскали, пл. сен. Микола і Володимира Кавки, Лев і Дарія Ломіш, Петро і Анна Поліщуки, проф. Олександр і Софія Татомир;

по 15.00 — Зенон і Марія Боднарські, Осередок Старших Пластунок в Боффало, Н. Й.;

по 10.00 — Михайло і Ольга Бельмеги, Маріан і Ярослава Борачки, Станіслав і Софія Ващакі, Володимир і Анна Ганицькі, Уляна і Діяна Гаврилюк, Дора Горбачевська, Тоня Горохович, інж. Ігор і Ярослава Гринчакі, Михайло і Теодозія Депутати, Любомир і Люда Коритки, д-р Любомир і Стефанія Крохмалюни, Василь і Анна Манухи, пл. сен. Ніза і пл. сен. Василь Мандзій, д-р Ігнатій і Еріка Метілі, Михайло Миськів, Ізидор і Наталія Небесні, Віра Паньків, Марта Перейма, Ореста Перейма, Пластова Станиця в Рочестері, Н. Й., Роман і Оксана Породно, інж. Юрій і Таїса Потієнки, Теодозій і Галина Пришляки, ст. пл. Богданка Роздольська, Степан і Слава Шишки, пл. сен. Любомир і Люба Шміглі, Леся і Орест Щурі, Дмитро і Елзі Яремки; по 5.00 — Володимир і Тамара Денисенки, Марія Лещинин, Люба Паньків-Трост, Марія Паньків, Степан Паньків, Михайло Проценко.

Замість квітів на могилу
 св. п.

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО
 складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнана".
 пл. сен. Христина Ковч
 Рочестер, США

Відзначаючи одинадцяті сумну річницю смерті
 нашої незабутньої Дружини і Мами
 св. п.

ОЛЬГИ З МАРЧУКІВ ЦЮК
 пересилаємо дальших 120 дол. на створений нами фонд,
 відсотки з якого призначені на постійні дарункові
 передплати журналу "Юнан" для незаможних юнанів
 чи юначок.

ЯРОСЛАВ — чоловік і **ОЛЕГ** — син
 Філадельфія, США

Замість квітів на могилу
 св. п.

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА БЕРЕЖНИЦЬКОГО
 і
 св. п.

пл. сен. АНДРІЯ ТЕРШАКІВЦЯ
 складаємо \$30.00 на пресовий фонд "Юнана".
 Ірина і Роман Кравцеви
 Філадельфія, США

В пам'ять
 нашого дорогого і незабутнього Друга
 св. п.

пл. сен. мгр. АНДРІЯ ТЕРШАКІВЦЯ
 складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнана".
 Мирослава і Ярослав Зубалі
 Валлінгфорд, Па., США

Замість квітів на могилу
 св. п.

ДМИТРА ВОЛОВОДУКА
 батька і діда членів нашої станиці
 Володимира, Катрі, Віри і Христі
 складаємо \$50.00 на пресовий фонд "Юнана".
 Пластова Станиця, Пластприят,
 Пластова Фундація, Ньюарк, США

Замість квітів на свіжу могилу
 св. п.

ОЛЕНИ КОТОВИЧ
 складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнана".
 Лідія і Олександр Котовичі
 Вінніпег, Канада

ЯКА ВАША МЕТА В ЖИТТІ?

Хоч знаєте Ви, хоч не знаєте, що маєте робити зі своїм життям, маємо кваліфікованих та чутливих людей, які можуть допомогти Вашій спільноті.

Якщо Ви вже знаєте, чого Ви хочете, тоді такі особи, як члени Вашого місцевого Об'єднання Дому і Школи, предстаники від Вашого Об'єднання Професіоналістів, дорадники при Канадській Біржі Праці та Еміграційного Бюра, місцеві консультанти щодо вмілостей чи координатори Онтарійської Програми Дії по Кар'єрах можуть допомогти Вам. Якщо ж Ви ще непевні, що Ви хотіли б робити, поговоріть зі своїм шкільним дорадником по призначенню або з дорадником по місцях праці.

Ці люди можуть подати Вам інформації про широкі можливості у виборі кар'єри; можливо Ви й не подумали про деякі з них.

Остаточне рішення буде за Вами, але це не значить, що Ви маєте прийти до нього самі. Є люди, які зацікавлені показати Вам, як досягти Вашої мети швидше.

Якщо Ви хочете більше інформації про досягнення кар'єри, просто виріжте відтинок у цьому оголошенні, і ми вишлемо Вам листи людям, до яких Ви зможете звернутися у Вашій дільниці.

Станьте учасником "Онтарійського Тижня Кар'єри" (29-го жовтня — 4-го листопада).

ХАЙ БУДЕ ТАК.

Secretariat for Social Development
Ontario Youth Secretariat
2nd Floor
700 Bay Street
Toronto, Ontario M5G 1Z6

Yes I am interested in receiving more information on career education.

Name: _____

Address: _____

City: _____ Province: _____

Postal Code: _____

Любомир Госейко

із книги «Туга за Україною»

НІ НЕ КАЖИ

Ні, не кажи, що ти людина,
Ні, радше — ранок, вечір, море...
Кажи мені,

що ти жоржина,
що ти весна! —
що серце світу не заб'ється,
що вічно житимуть неба!
Перевеснику мій без імені,
що першим став хрестом над свіжою могилою,
прозви себе Розп'яттям,
бо ще в очах твоїх горять зірки того,
котрий зухвало їх забив.

Коби очей тобі, щоб вгледіти ставроване
в твоїх очах ім'я, що гірше за Розп'яття —
котрим останній в світові байстрюк
не гіден народитись.
Перевеснику мій,
прости мені, що викрив прізвище твоє,
але не вбий мене за те,
що матір я твою прославити хотів,
бо матір'ю мені колись вона була.
Вона в колисковій мені співала
про тополину Україну;
в твоїх очах послідню волю залишила —
прозви себе, голубчику, Розп'яттям.

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

що вплинули до 30 вересня ц. р.

США:

Пл. сен. Ярослав Пришляк, Боффало, неприйнята заплата за працю на пластовому таборі влітку 1979 р. на пресфонд "Готуйсь", "Юнака" і "Пл. Шляху" \$200.00
З приводу виїзду з Вашингтону пл. сен. Стефанії та Романа Барановських, склали на пресфонд "Юнака" по \$25.00 — Олена і Мирослав Раковські, Дмитро і Клавдія Корбутяни, Богдан і Ольга Козани, Олександра і Юрій Старосольські, Володимир і Емілія Процінські, — разом 125.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) 1,575.00
США разом \$1,900.00

КАНАДА:

Із збірки на весіллі Лесі і Томи Нагачевських, Саскатун \$ 31.00
Лідія і Олександр Котовичі, Вінніпег, замість квітів на могилу св. п. Олени Котович 20.00
Канада разом 51.00

АВСТРАЛІЯ:

Гетьманський скоб Богдан Лапна, Парксайд 20.00
Усі разом \$1,971.00

● Усім жертводавцям складаємо на цьому місці нашу щирі подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжувати наше видавниче діло.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна аскурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Українська Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

● Кожний передплатник "Юнака" повинен раз у рік скласти пожертву на пресфонд свого журналу!

● Кожний гурток і кожний курінь юнаків чи юначок повинен також раз у рік скласти пожертву на пресфонд "Юнака".

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуговування українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$6.00 з додатком коштів пересилки.
- БУКВАР МАРІЇ ДЕЙКО, ціна \$4.00 і кошти пересилки.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАТУНИ і ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластунки і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку

Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2150 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 4V7, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна: \$1.00

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новаків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

● Присилайте передплати **З ПОЧАТКОМ КОЖНОГО РОКУ** (до 1 березня!), бо своєчасні передплати уможливають дешевшу пересилку журналів.

● Надсилайте дописи (хроніку, знімки, “молоде перо”, ілюстрації тощо), діліться своїми зауваженнями щодо змісту і вигляду журналів, втримуйте зв'язок з редакціями. Ставайте співучасниками пластового самовиховання.

БОРСУК

ЇЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ